

STELLAN ANESTAD

* 22.6.1905 † 7.5.1976

STELLAN ANESTAD föddes i Stockholm och blev student vid Norra Real 1924. Han började på Tekniska Högskolans bergsavdelning 1924, men då han genomgick officersutbildning inom svenska flygvapnet innan han fullföljde studierna på Tekniska Högskolan tog han sin bergsingenjörsexamen först 1933.

Det var under den svåra 30-talskrisen och svårt att få arbete inom gruvindustrin. För Stellan Anestad liksom för åtskilliga av kamraterna gav då Elektrisk Malmletning möjligheter till mångskiftande och intressanta arbetsuppgifter i avlägsna länder. Stellan Anestad kom först ut på oljeprospektering i Rumänien, där han också ingick äktenskap med Inez Jansson från Långshyttan. Arbetet fortsatte i Ghana och Australien. År 1937 hade situationen ljusnat i Sverige och färden gick till Kiruna, där Anestad arbetade som gruvingenjör till 1939.

Han blev då kallad till befattningen som chef för Boxholms gruvor i Kantorp och Staf. Denna tid var fylld av inspirerande uppgifter med modernisering och omläggning av driften med stor hänsyn till begränsade medel. Anestad fick här många tillfällen att utnyttja sin förmåga att finna nya lösningar av tekniska problem. Denna tid var det dock en glädje att arbeta inom gruvindustrin – goda priser för allt som kunde produceras och lätt att finna avsättning.

Anestad fick större uppgifter när han 1950 utsågs till chef för Norbergs Gruffförvaltning. De goda tiderna för järnmalmproduktionen hade gett bakgrunden till att ägarna ville satsa på en starkt utökad produktion. Anestad fick nu en mycket tacksam uppgift att planlägga och utföra stora investeringar, som syftade till att utöka och rationalisera driften och han blev en av både över- och underordnade mycket uppskattad chef.

Innan utbyggnaden kunnat fullföljas kom dock i slutet av 50-talet den häftiga omsvängningen i förutsättningarna för avsättning av de svenska järnmalmerna. Stora översjöiska järnmalmproducenter, som bröt högprocentig malm i dagbrott och kunde transportera den i fartyg av snabbt ökande storlek till konsumenterna på kontinenten och i England bragte hela den tidigare prisnivån till sammanbrott. Det var ingen sinekur att vara chef för järngruvor, när det ekonomiska resultatet trots intensivt och inspirerat arbete bara blev allt sämre. Detta slet hårt på Anestad och han begärde 1965 att få dra sig tillbaka från ledningen i Norberg. Efter att en kort period ha bott i Ramlösa vid Helsingborg köpte han Näs gamla skola i Norberg och slog sig ned där. Här skapade han och hans hustru Inez ett underbart hem för sig själva, barn och vänner. Anestad fick här ett utlopp för sitt stora kunnande i mångahanda ting och var i full färd med planering för vidare arbeten, när han drabbades av ohälsa och fick lägga ned sina verktyg den 7 maj 1976.

Anestad var under sin verksamma tid med i många styrelser och sammanslutningar. Han var bl. a. under en följd av år ordförande i Svenska Gruvföreningens styrelse. Han var kapten i Flygvapnets reserv och riddare av Vasaorden.

Anestad var alltid positiv och livsbejakande, sina vänners vän, och saknaden efter honom är stor.

Han efterlämnar sin maka Inez, dottern Elisabeth Fruth, geolog och fil. mag. i USA, sönerna Olle, direktör för Vieille Montagnes Svenska Egen- domar och broder i vårt Gille, samt Erik, economichef på Obbola Liner- board AB, svärson, svärdöttrar och barnbarn.

Stellan Anestad inträdde i Gillet 1941 och hade vid sin bortgång dess VII länk.

Sancte Örjens Gilles Högtidsdag den 22 april 1977.

Sven Dalhammar